я — бідний гість нікчемний та непрошений
до вашої країни срібла молока
та оксамиту ненароком заблукав
кінь (пожалійте !) — зморений до краю
води йому подайте краплю жменю проса
(для себе я нічого не прошу)
а як немає — киньте зернятко вівса
щоб завтра він мене поніс подалі в ту країну
нечувану де будуть кланятись мені князі зухвалі
і де в моїй долоні будуть їсти горді королі.

Збірка « Комашиний вимір ».